

MĚSTSKÝ ÚŘAD INFORMUJE

SLOVO STAROSTY

Činnost člověka během dne začíná ve velké míře cestou do zaměstnání. Cestující veřejnost by na tento ztrátový čas nejráději zapomněla, ale to už patří ke stereotypu cestování. Lidé si krátí dobu před příjezdem autobusů četbou novin, kouřením anebo zaručeně posledními informacemi z dění ve městě a o politické situaci ve státě. Pro tento počin jsou na zastávkách zřízeny čekárny, které slouží k ochraně před nepříznivými podmínkami. Avšak zub času již zahlodal na těch starých plechových, unavených, a částečně i zdevastovaných prostorách, k tomuto účelu postavených, a bylo třeba radikálního kroku. Názorů, jak má vypadat čekárna a z jakého materiálu by měla být zhotovena, bylo velké množství a diskuse byly emotivní a dlouhé. Nakonec zvítězila nabídka renomované firmy, kde bylo využito výrazné slevy, a proto bylo možno čekárny vyměnit v letošním roce dokonce na šesti místech ve městě a v obcích. Určitě ne všem občanům se bude tato varianta lehké prosklené a moderní čekárny líbit, ale to je svobodný názor všech, kteří v našem hezkém městě nad Jizerou žijí. Samozřejmě existuje velká obava z vandalů, kteří si ničeho neváží, zvláště pěkné a kvalitní práce lidí, a jejich koníčkem je pouze ničit vše nově vybudované a hezké.

Výsledky této trestuhodné činnosti mohou občané nyní vidět například na kapli sv. Barbory, kde neznámí "sběratelé" zcizili měděné svody a okapy. Drzost, nehoráznost a vandalismus! To jsou slova, která člověka napadnou při pohledu na dílo zkázy na kapli sv. Barbory v Bakově nad Jizerou. Město se již několik let snaží o obnovení jedné z dominant Bakova, což ho stojí nemalé finanční náklady z rozpočtu města, a potom se objeví "kšeftaři", kteří pro pár korun ve sběrně zničí hodnotu celé kulturní památky. Pokud takoví lidé nemají úctu ani k tomuto kulturnímu dědictví, potom je mi jich opravdu líto.

Jiří Hieke

ZDRAŽENÍ JÍZDNÉHO

Od června musí všichni ti, kteří cestují autobusovými linkami po okrese Mladá Boleslav a také do Prahy, sáhnout "hlouběji do kapes". Pokud totiž používají spojení prostřednictvím autobusů společnosti Transcentrum Mladá Boleslav, zaplatí od 1.6. více. Přesvědčit se o tom můžete z předloženého jízdního řádu. Ušetřit můžete jedině v případě, že si pořídíte čipovou kartu. Žádanky o jejich vydání jsou k dostání u jednotlivých řidičů či ve výdejních společnostech: v trafice M+Z u autobusového nádraží vedle "Dřeváku", v provozovnách Transcentra v Bělé p. B., Mnichově Hradišti a v Benátkách v informacích v ulici 5. května.

Jaroslava Čermáková

NOVÁ SLUŽBA V BAKOVĚ

DOKLADOVÉ FOTOGRAFIE NA POČKÁNÍ

vhodné na pas, občanský průkaz, řidičský průkaz i jiné doklady a průkazky (rozměr 3, 5x4, 5cm) si můžete nechat zhotovit v Linkově ulici čp. 47 (200 m od náměstí směrem k mostu). Tato služba funguje ve všední dny mezi 16:30 - 18:30, avšak pouze po tel. dohodě! Cena za 4 ks - 110,- Kč, za 8 ks 190,- Kč. Kontakt: 608 362 462.

Pro nechodící občany je zajištěna **docházková služba zdarma!**

Magdalena Bulířová

POPLATEK ZA POPELNICE

Městský úřad Bakov nad Jizerou opět upozorňuje občany, že podle obecně závazné vyhlášky č. 2/2003 jsou povinni zaplatit **do 30.6.2005**

poplatek za svoz komunálního odpadu na II. pololetí roku 2005, a to ve výši 440 Kč na osobu za rok.

Iveta Čermáková

VÝPIS Z USNESENÍ RADY MĚSTA 8.6.2005

č. 97 - Rada města bere na vědomí informaci MUDr. Dvořáka o situaci návazné pediatrické péče v Bakově nad Jizerou po ukončení činnosti MUDr. Novotné ve zdejším ZS. Pověřuje MUDr. Dvořáka jednat jménem města Bakov nad Jizerou v této věci s odpovědnými orgány a o výsledcích jednání průběžně informovat radu.

č. 98 - Rada města byla tajemnici

seznámena s vyjádřením KÚ Středočeského kraje a se stanoviskem MV ČR ve věci přerušení projednávání zákona o střetu zájmů ve vztahu k ředitelkám ZŠ a MŠ a ukládá tajemnici MěÚ s tímto stanoviskem seznámit i zastupitelstvo města.

č. 99 - Rada města schvaluje uzavření smlouvy o poskytování právní pomoci s JUDr. Vítkovou (Praha) ve věci akce

"Rekonstrukce sportovního areálu za ZŠ Bakov n. J." a ukládá starostovi města smlouvu uzavřít.

č. 100 - Rada města schvaluje, aby po rozdělení AK Misíková -Motl ke dni 1.7. 2005 nadále město právně zastupoval Mgr. Pavel Motl.

č. 101 - Rada města doporučuje zastupitelstvu schválit vstup města do Svazu měst a obcí ČR. Ukládá starostovi města předložit zastupitelstvu k projednání.

č. 102 - Rada města bere na vědomí

informace starosty města o:

a) "Rozsudku Městského soudu v Praze" ve věci přezkumu a zrušení rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru,
b) dopise adresovaném KÚ Středočeského kraje (odb. sociál. věci) a kanceláři hejtmana ohledně finančního krytí při zamýšleném převodu pečovatelské služby na město od 1. 1. 2006.

Úplné znění najdete na úředních deskách a web stránkách města

ROZKOPANÝ BAKOV

V současné době provádí investor stavby, Středočeská plynárenská, a. s., se sídlem Praha, opravu STL plynovodních rozvodů a přípojek v Bakově nad Jizerou v ulicích: Žižkova, Mírové nám., Školní a Pionýrů. Již v loňském roce požádal investor stavby zdejší stavební úřad v Bakově nad Jizerou o vydání stavebního povolení na výše uvedenou stavbu.

Účelem této stavby je oprava nevyhovujícího stávajícího plynovodního rozvodu zhotoveného z materiálu PE - liten, který byl v této lokalitě Bakova nad Jizerou uveden do provozu v roce 1978. Oprava STL plynovodních rozvodů a přípojek bude sloužit k zajištění bezpečného a bezporuchového provozu předmětného plynárenského zařízení. Celá trasa STL plynovodu je vedena tak, aby nedošlo k likvidaci zeleně. Proto právě opravovaný plynovod se provádí v místních komunikacích a zelených pásích.

Stavba STL plynovodu byla zahájena dne 2. 5. 2005 dodavatelskou firmou "GASTREND". spol. s r. o., se sídlem Mladá Boleslav a má být ukončena nejpozději do 31. 7. 2005. Zemní práce při provádění rekonstrukci plynovodu v celé trase jsou prováděny buď strojně, nebo ručně, je to zapříčiněno jinými umístěními stávajícími inženýrskými sítěmi, které byly v minulosti uloženy v předmětné oblasti.

Celá trasa opravy STL plynovodu byla započata v lomovém bodě, ten byl propojen na stávající STL PE d 160, před restaurací Beseda. Odtud pokračuje STL plynovod PE d 160 v přímém směru do chodníku v Komenského sadech. S přechodem do ul. Žižkovy byl v lomovém bodě plynovod zredukován na PE d 110, pokračuje místní komunikací, ulicí Žižkovou až do dalšího lomového místa na Mírové nám, kde již vstupuje opět do chodníku a odtud do ul. Školní. Zde je plynovod opět umístěn v místní komunikaci a v dalším lomovém bodě přechází do parku před obytnými domy, dále obchází školu a školní hřiště. V konečném lomovém bodě bude proveden propoj na stávající STL regulační stanici, která je umístěna na severozápadní straně školního hřiště.

Dodavatelská firma zemní práce prováděla v součinnosti s platnými ČSN. Před započetím prací byly odstraněny dlážděné a asfaltové povrchy, které byly zařizovány frézou. Firma GASTREND každý otevřený výkop v prováděném úseku po pokládce samotného potrubí označila výstražnou fólií žluté barvy v š. 30 cm, poté zasykala šterkopiškem po vrstvách 20 cm, řádně hutněným do výšky konstrukčních vrstev vozovky. Důvodem toho je další vyloučení pohybu a poškození potrubí v průběhu zhutňování. Každý úsek je podbetonován a nakonec je proveden asfaltový povrch.

Stavební úřad musí konstatovat, že podmínky, které byly dohodnuty mezi městem a investorem stavby a které jsou uvedeny i ve stavebním povolení, tato dodavatelská firma dodržuje a plní na 100 %. Přispívá tomu i stavbyvedoucí dodavatelské firmy p. Sieklik, který se řádně a pečlivě o celou stavbu STL plynovodu stará. Jak bylo již mnohokrát řečeno: "Vše je pouze v lidech". Proto když někdo chce svoji práci dobře prodat, musí ji také dobře provést, a o to tu vlastně jde.

Nataša Kameníková

CO SI PŘEJÍ ŠKOLÁCI?

Stalo se již pravidlem, že děti z naší základní školy v rámci vyučovacích hodin prvouky či občanské výchovy navštíví městský úřad a společně si povídáme o městě, úřadu, právech a povinnostech občanů, o volbách, radě i zastupitelstvu a spoustě dalších věcí spojených s městem. Děti mi na oplátku řeknou, co se jim ve městě líbí či nelíbí, co by tu chtěly mít. Naše poslední setkání proběhlo se třídami 6.A a 6.B v úterý 7. června. Co by si děti v našem městě přály?

V první řadě krytý bazén s vyhřívanou vodou, dále pak hřiště na extrémní sporty (hlavně skate), více hřišť, městskou policii, další parkovací místa, kino, nové lavičky po městě a další a další. Víím, že jsou to jen dětská přání, ale přání se mají pokud možno plnit. Co myslíte, podaří se nám společnými silami alespoň některé z nich zrealizovat?

Jaroslava Čermáková

POZVÁNKA NA ZASTUPITELSTVO

Veřejné zasedání zastupitelstva města se bude konat 29. června od 17 hodin na radnici. Program jednání je zveřejněn na úředních deskách a web stránkách města.

Jiří Hieke

NOVÁ SIRÉNA

Stalo se již pravidlem, že každou první středu v měsíci ve 12. 00 hod. jsou z rozhodnutí Integrovaného záchranného systému ČR prováděny v obcích akustické zkoušky sirén spouštěných dálkově. Je tomu tak i v našem městě. Sirény máme přímo v Bakově dvě - jednu na sokolovně, druhou na restauraci na Trenčíně. Třetí je umístěna na budově prodejny na Malé Bělé. Bohužel se stává (většinou při velkém větru nebo špatných rozptylových podmínkách), že siréna umístěná na sokolovně je špatně slyšet v části města od kolejí směrem k náměstí. Proto

jsme požádali IZS ČR o další a bylo nám vyhověno. Bude umístěna na budově "radnice" (před jejím požárem tam bývala) a její montáž si zajistí město samo. Takže v budoucnu jistě uslyšíte dobře sirény v celém městě, a to bude jen dobře.

Jaroslava Čermáková

NOVÉ KNIHY

Coulterová, C.: V sedmém nebi
Steelová, D.: Výkupné
Sheldon, S.: Bojiš se tmy
Viewegh, M.: Román pro ženy
Nezval, M.: Únos zpěvačky
Kučera, M.: Zločin dostal mat
Fuchsová, L.: Když se ženy domluví
Maršhová, N.: Smrt na ovčí farmě
Švandrlík, M.: Proč se to říká
Clarková, M. H.: Kam se poděly děti
Rudolf, S.: Reklama na lásku
Štěpán, L.: Čítanka pro prvňáčky
Bryantová, B.: Dívky v sedle
Erben, K. J.: Byl jeden král
Augusta, J.: Zavátý život
Gascinová, C.: Soubor čarodějů
Eisler, J.: Úprava výrazů
Page, J.: Na vodě
Novak, E.: Příběh lékaře
Zeman, M.: Jak jsem se mylil v politice
Messner, R.: Bílá samota
Krch, D. F.: Bulimie
Ayres, J.: Astma
Rohál, R.: Laďka Kozderková
Cull, B.: 249. stíhací perut'
Bauer, A.: Čestina na dlani

Staňte se také našimi čtenáři. Od července je čtenářský poplatek poloviční.

Dospělí 50, - Kč, děti, studující a důchodci 25, - Kč.

Hana Gregorová

VZPOMÍNKA

Ve čtvrtek 23.června 2005 jsme se v bakovské smuteční síni naposledy, v kruhu rodinném, rozloučili s naší maminkou, babičkou a prababičkou

Marií Brzybohatou, ženou s velkým srdcem plným lásky a porozumění. Děkujeme všem, kteří jí věnovali vzpomínku.

Rodina

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ

VZPOMÍNKY ZŮSTANOU

Když si příslušníci dnešní mladé generace, žijící v době televize, počítačů, internetu a mobilních telefonů, přečetli v minulých číslech Bakovska články o průběhu revolučních dnů roku 1945 v našem městě, mohlo se jim možná zdát leccos nepochopitelným.

Proto bych rád staré generaci mého věku připomněl a ty ostatní pak seznámil s poměry, za nichž na konci 2. světové války před 60 lety tyto revoluční dny probíhaly. Je však nutné seznámit se trochu s historií jak naší republiky, tak i našeho města.

2. světová válka začala sice až 1. září 1939 napadením Polska, ale tomu předcházela již anexa Rakouska, na podzim roku 1938 pak po mnichovské zradě západních velmocí okleštění pohraničních oblastí ČSR a vznik Sudet, 14. 3. 1939 pak vznik Slovenského státu a 15. 3. 1939 vznik Protektorátu Čechy a Morava.

Město Bakov nad Jizerou /Bakow an der Iser/ se tak již v roce 1938 stalo vedle Turnova, Mnichova Hradiště a Bělé pod Bezdězem pohraničním městem Německé říše. Hranice probíhala na pokraji valdštejnských lesů kolem Bílé Hlíny a Manikovic, od Rečkova pak podél železniční trať do Bělé pod Bezdězem. Na houby se tak na Klokočku nebo do Lovotína chodit nemohlo, mohli pouze ti, kteří byli držitelé propustky nebo pohraničního průkazu, a těch však mnoho nebylo.

Hranice byla hlídána německými pohraničníky. Po celou dobu protektorátu se platilo korunami nebo markami v kursu 10 K ku 1 DM. Po skončení války však došlo k první měnové reformě, při níž všechny vklady a hotovosti obyvatelstva přišly vničit.

Naše město mělo v té době téměř tolik obyvatel jako má dnes, když se v rodinných domácích tísnilo několik rodin, často přestěhovaných ze Sudet i Slovenska, nikoliv jako dnes kdy jsou obsazeny rodinou jednou nebo i jednotlivci.

Žilo zde i několik německých rodin, mezi obyvateli se však bohužel vyskytlo i několik českých kolaborantů a uduvačů.

Po osvobození a vystěhování Němců ze Sudet se mnoho bakovských rodin vydalo osidlovat pohraničí.

Dopravní spojení s okolím bylo železniční, autobusová přeprava neexistovala, bylo zde pouze několik osobních automobilů omezených velmi malým přidělem pohonných hmot. Jediným běžným dopravním prostředkem tak bylo jízdní kolo.

Ve městě byla četnická stanice v počtu 5 - 8 mužů české národnosti, byli zde i 2 městští policisté. Vojenská posádka byla zřízena v menším počtu až koncem války, větší oddíl byl v Haškově /v prostoru býv. LIAZU/, a zejména pak v Mladé Boleslavi. Představitelem německé moci ve městě byl "říšský Němec", nikoliv "Sudeták", hejtman Tham. Jemu "vděčí" Bakov za počátek přestavby náměstí, kde doposud kromě svatě Trojice byly pouze "kočičí hlavy", dále pak za přestěhování fotbalového hřiště od silnice do Veselé do dnešních prostor, a zejména pak za záchranu některých bakovských občanů od vězení nebo i smrti, když po jeho odchodu se v psacím stole našlo několik udání od kolaborantů, které však nepoužil.

Bakov byl městem železničářů, ale i živnostníků, bylo zde více jak 10 hostinců a koloniálních obchodů, i větší počet řezníků, pekařů, košíkářů, rákosníků dokonce i tři dílny na opravu jízdních kol. A poněvadž bylo přidělové hospodářství, tedy tuky, maso, mléko, cukr, chléb a mouka na listky, měli obchodníci plno práce s nalepováním listků. Byly i "šatenky", t. j. body na nákup šatstva a prádla, i na obuv. Je třeba však přiznat, že existoval i černý trh, byly černé zabijačky, většinou vepřů, málo i hovězího dobytka, vedena byla i přísná evidence drůbeže, která podléhala soupisu. Pokud někdo sehnal od sedláka načerno obilí, měl možnost opět na černo ho semlít ve mlýně na Trenčíně, Rybním Dole nebo na Malé Bělé. Černý obchod tedy kvetl, obzvláště když četníci přivírali oči.

Pokud se týká veřejného života, vysoké školy byly zavřeny, tělovýchovná organizace SOKOL byla zakázána, zakázány byly i taneční zábavy.

Sportovní činnost však povolena byla, a tak fotbal, hokej i česká házená byly zde na poměrně dobré úrovni. Kulturní život se odbyval při vyprodaných představeních v kině v bakovské sokolovně a při oběch vystoupeních divadelních ochotnických spolků.

Rozhlasový přijímač tehdy v každé rodině nebyl a pokud byl, musel u něho být zavěšen lístek, že "poslouchání zahraničního rozhlasu se trestá smrtí". Přes tuto hrozbu se však zahraniční rozhlas neustále poslouchal, zejména pak "Volá Londýn" s projevy Jana Masaryka.

Jistě jsem všechno nezaznamenal, možná se dopustil i drobných nepřesností, ale šedesát let je na lidskou paměť a vzpomínky poměrně dlouhá doba a v mládí se člověk stává ke všemu jinak, než ve věku pozdějším. Ale dokáží dnešní generace tyto životní podmínky, za nichž revoluční dny roku 1945 probíhaly, vůbec pochopit?! A dokáží pochopit generace budoucí za šedesát let poměry, za nichž žijeme my dnes?

Jaromír Štěpánek

z válečné bakovské házené

JÁ SI MYSLÍM ...

V květnovém Bakovsku se starosta města Jiří Hieke zmiňuje o nárůstu automobilismu v obci a s tím spojeném problému parkování ve městě. V souvislosti s tím uvádí, že spousta podnikatelů neřeší prostor pro parkování vozidel svých zákazníků před svým obchodem, ať to řeší někdo jiný. Ano, někdo jiný, ale kdo? Co třeba např. pan starosta jako zástupce samosprávy mající mandát od občanů hájit jejich zájmy v územních řízeních. Obecně totiž platí, že obec je účastníkem každého územního řízení o umístění stavby. A jak jistě ví, umístěním stavby a jejím následným provozem nesmí být nad přípustnou míru obtěžováno okolí, zejména v obytném prostředí a ohrožena bezpečnost a plynulost provozu na přílehlých pozemních komunikacích. Není možné tedy házet vinu jen na podnikatele, neboť jejich

prvotním zájmem je samozřejmě zisk z podnikatelské činnosti s co nejnižšími náklady. Je proto logické, že podnikatelé v územních řízeních hájí především zájmy své.

A já si myslím, že zájmy nás, ostatních, (veřejný zájem) má hájit samospráva a státní správa. Od toho je a občané si jí platí.

A tak chci věřit, že si pan starosta další zahajované stavby prověří právě z hlediska parkování před nimi.

Roman Horvát

Pozn. redakce:

O stanovisko požádáme kompetentní osoby. Jejich odpovědi uveřejníme v příštím čísle.

CO VÍTE A NEVÍTE O BAKOVSKÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLE
(Základní škola v Bakově letos a před 50 lety)

KLASIFIKACE A PROSPĚCH

"V 6. třídě bylo s vyznamenáním 11 žáků, tj. 16%, v 7. třídě 18 žáků tj. 30%, v 8. třídě 10 žáků tj. 15% - celkem 39 žáků, tj. 20%. Na národní škole neprospělo 10 žáků (2%), na střední škole opět 10 žáků (5%) - celkem 20 žáků (3%). V okresním měřítku má naše škola nejmenší procento propadajících žáků... Ve vyšších třídách byly zavedeny doučovací skupiny pro slabé žáky, kteří zde byli individuálně doučováni. Učitelé měli ve stále evidenci nedostatky v prospěchu jednotlivých žáků a ty byly postupně odstraňovány... V třídních schůzkách SRPŠ, které byly konány pravidelně měsíčně, byli rodiče informováni o nedostacích jednotlivých žáků a byl s nimi domluven postup práce, kterým by byla provedena potřebná náprava. Protože mnozí rodiče neprospívajících žáků nedocházeli do třídních schůzek, navštěvovali je třídní učitelé a informovali je o nedostacích jejich dětí..."

V minulém čísle Bakovska jsme se zamýšleli nad výchovou a kázní žáků povinných základního vzdělávání. Hlavním cílem základní školy je však především samotná výuka. Žáci si mají vedle určitých základních vědomostí a dovedností osvojit potřebné strategie učení, naučit se účinně komunikovat, tvořivě myslet a řešit přiměřené problémy. Specifické cíle, učivo i tzv. kompetence a výstupy (co by měl žák umět) je přesně u jednotlivých předmětů vymezeno ve školských dokumentech například ve Standardu základního vzdělávání a učebních osnovách. Pravidla hodnocení žáků jsou součástí školního řádu (dle §30 odst.2 školského zákona) a obsahují zejména: zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování žáků, zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků, stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristiku (včetně předem stanovených kritérií), zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení a způsob získávání podkladů pro hodnocení. Každé pololetí se tradičně vydává žákovi vysvědčení, hodnocení výsledků je vyjádřeno klasifikačním stupněm, slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení podle nového školského zákona rozhoduje ředitel se souhlasem ustanovené školské rady. V posledním roce plnění povinné školní docházky vydává škola nově žákovi také výstupní hodnocení o tom, jak žák dosáhl cílů vzdělávání stanovených v § 44 školského zákona. Toto hodnocení dále obsahuje vyjádření o možnostech žáka a o jeho nadání, předpokladech pro další vzdělávání nebo uplatnění a o chování žáka v průběhu celé školní docházky.

Konečné rozhodnutí o výsledcích prospěchu žáků na vysvědčení stvrzuje pedagogická rada školy, v níž zasedají včetně vedení školy všichni učitelé I. a II. stupně společně s vychovateli školní družiny. Výsledky výchovně vzdělávací práce se souhrnně zaznamenávají, jak do úředního zápisu z jednání pedagogické rady, tak do katalogových listů žáků školy. Tyto záznamy najdeme rovněž v kronice naší základní školy z let 1954-55, cituji:

"Na konci školního roku se snížil počet nedostatečných o 58% proti klasifikaci v pololetí (v pololetí 47 nedostatečných, na konci pouze 21). V jazyce českém 10, v matematice 9, v ruštině 2. Na národní škole bylo v pololetí 94 dostatečných, na konci školního roku 101 dostatečných. Na střední škole bylo v pololetí 307 dostatečných, na konci školního roku 292... (Nedostatečné se proměnily v dostatečné, a tak počet dosta-

tečných poměrně vzrostl.)" Výsledky prospěchu můžeme srovnat i s letošním školním rokem, bohužel je však k dispozici pouze přehled z pololetí a 3. čtvrtletí vzhledem k datu vydání Bakovska: V pololetí školního roku 2004-05 není žádný žák I. stupně hodnocen nedostatečně, dostatečnou má 13 žáků. Na II. stupni jsou 3 žáci hodnoceni nedostatečnou a 42 žáků dostalo dostatečnou. Ve čtvrtletí pak obdržel 1 žák na I. stupni nedostatečnou a 14 žáků dostatečnou (celkem je na I stupni udáno 30 dostatečných). Na II. stupni je hodnoceno nedostatečnou 5 žáků a uděleno 123 dostatečných 42 žákům.

Prověřením znalostí žáků základní školy jsou bezesporu přijímací zkoušky na střední školy a učební obory. Cílem učitelů je svým žákům pomoci orientovat se ve volbě studia a dalšího zaměstnání a samozřejmě je také co nejlépe připravit na tuto jednu z prvních životních zkoušek. Letos se první kolo přijímacích zkoušek konalo 18.4. 2005 a hlavní změnou oproti letům minulým byla pouze jedna možnost podání přihlášky. I přesto se však naši žáci všichni umístili hned v prvním kole na školách, které si dle svých zájmů a učebních výsledků vybrali. Na střední školy odchází 34 žáků 9. ročníků (2 na gymnázium, 15 na střední odborné školy nebo střední odborná učiliště s maturitou, 2 žáci si vybrali školu s výtvarně uměleckým zaměřením, 14 žáků bude navštěvovat tříleté učební obory, 1 žák bude studovat soukromou střední odbornou školu. Z 5. ročníků pak odchází na osmiletá gymnázia 5 žáků (1 žák do Mladé Boleslavi a 4 žáci do Mnichova Hradiště). Jak se o dalším uplatnění absolventů zmiňuje kronika, si můžete přečíst v následujících řádcích z let 1955-56: *"Na počátku školního roku si třídní učitelé zjistili zájmy všech žáků a ve stále evidenci vedli žáky, u nichž nebyl dosud vyhraněn zájem o určité povolání. Tito žáci byli během školního roku vhodně usměřováni a vedeni tak, aby byli získáni pro ta povolání, která jsou dnes důležitá - studium III. stupně, obor stavební, oblast zemědělství a hornictví. Ze zemědělských rodin vycházelo 13 žáků, z nich jde 1 žák na jedenáctiletku v Mnichově Hradišti, 2 byli uvolněni ze zemědělství. V zemědělství zůstalo z těchto dětí 10, z nezemědělských rodin bylo získáno také 10, takže z naší školy odešlo do zemědělství celkem 20 dětí, tj. téměř 30%. Do škol III. stupně bylo získáno 26 žáků, do státních pracovních záloh 13 žáků, do učebních poměrů 8 žáků, jako pomocné síly nastoupilo 5 žáků."*

V 50. letech konali žáci tehdejších vycházejících 8. ročníků tzv. závěrečné zkoušky, které měly prověřit jejich znalosti v hlavních předmětech a zjistit tak i způsobilost složit úspěšně přijímací zkoušky. O podobném systému závěrečné zkoušky v 9. ročnících se již také v současné době delší čas diskutuje. Na závěr uvedu řádky z kroniky bakovské školy, které tyto zkoušky přibližují: *"Přípravu žáků 8. tříd k závěrečným zkouškám prováděli soudruzi učitelé svědomitě a odpovědně. V posledním čtvrtletí věnovali učitelé mnoho svého volného času k přípravě ke zkouškám, neboť každý den ráno od 7 do 8 hodin připravovali dobrovolně žáky z jednotlivých předmětů. Zkoušky ústní byly konány 6. - 9. června, písemné 30. a 31. května. Byly jmenovány dvě zkušební komise. Zkouškám se podrobilo 62 žáků, 1 žák nebyl ke zkouškám připuštěn. Všichni prospěli, 10 vykonalo závěrečnou zkoušku s vyznamenáním... Průměrná známka z diktátu byla v 8.A 1,75 a v 8.B 1,90. Ze slohové práce získali žáci v obou třídách průměr 2,50..."*

Mgr. Marta Masopustová

CO SE DĚJE V MATEŘINCE

DĚTI Z MŠ V HASIČSKÉ ZBROJNICI

Mateřská škola a hasičská zbrojnice v našem městě jsou takřka sousedé. Jen málo dětí ze školky si ale dovede představit, co tato budova ukrývá. Červené houkající auto je pro ně určitě atraktivní, na hasiče si možná hrají, nebo by jim chtěly být, ale o práci hasičů toho moc nevědí. Sen některých se malinko vyplnil 1. června, v den svátku dětí. Bakovští hasiči pozvali děti z MŠ do areálu hasičské zbrojnice, kde měli připravený atraktivní program s pěknou odměnou na konec. Paní Jiřina Horejšová nás přivítala a poutavě vyprávěla o tom, kde všude hasiči zasahují, jak se vyhláší požár, co je nutné, aby výjezd k ohni či pomoc při povodni byla úspěšná. Děti i paní učitelky se dověděly, že hasiči musí poslouchat svého velitele, kterým je pan Dvořák. Po prohlídce budovy zbrojnice na děti čekaly různé soutěže, střikání ruční stříkačkou, zkoušení hasičských přileb a také si vylezly na střechu požárního auta či se posadily do jeho kabiny a vyzkoušely výstražnou signalizaci. Program byl náročný a asi bychom ho nezvládli bez pomoci mladých hasičů - P. Ketnera, V. Šplíchalá, Z. Macka, J. Zemana, P. Kertésze, D. Honce, P. Kočové a paní L. Raisové, pana S. Šimona a velitele hasičů Š. Dvořáka. Děti i paní učitelky odcházely s velikým zážitkem a pocitem hezky prožitého dopoledne. A na co si děti hrály po zbytek celého týdne? To není těžké uhádnout, přece na bakovské hasiče.

Děkujeme za Vaši obětavost a přejeme co nejvíce úspěšných zásahů.

AKADEMIE MATEŘSKÉ ŠKOLY

Rok s rokem se sešel a loučení nejstarších dětí z MŠ je tady. Děti se na tuto chvíli dlouho připravovaly, učily se básničky, písničky a různé pohybové vari-

ace, s kterými se představily dne 16.6. na školní akademii. V úvodu napochodovala děvčátka ve stylu mažoretěk a přítomné ohromila, následovalo vystoupení s pestrobarevným padákem. Pět dětí, které se po celý rok učily hrát na flétnu předvedly, co dokáží zahrát. Písničku "Šel chlapec na procházku" pohybově vyjádřily děti se žlutými balóny a mašlemi. Dramatizace pohádky O Kobližkovi přítomné několikrát rozesmála a celý sál roztleskalo vystoupení ve stylu country. Říkadla a roztomilé cvičení s podmanivou hudbou, dekorování 48 absolventů MŠ a závěrečná písnička. Nejen nutno, vše zakončila. Tak za rok se těšíme. Na shledanou.

Děti a učitelky z MŠ.

BEZPEČNĚ DO ŠKOLY

Jak jste si jistě mnozí z Vás přečetli v tisku, v měsíci dubnu a květnu proběhla internetová dopravní soutěž Bezpečně do školy, kterou vyhlásil Středočeský kraj. Těto soutěže se mohli zúčastnit žáci základních škol. Jejich úkolem bylo zodpovědět otázky z oblasti dopravní výchovy. Soutěž probíhala ve třech kolech. Otázky z prvních dvou kol žáci zodpovídali na internetových stránkách a do třetího kola postoupilo

25 nejlepších. Do soutěže se zapojili i žáci naší školy v rámci hodin výuky počítačů. I když nikdo z nich nepostoupil do závěrečného kola, tak se naše škola "neztratila". Z 1113 zaregistrovaných škol z celé republiky obsadili naši žáci celkově 20. místo v hodnocení škol se ziskem 1367 bodů a v hodnocení Středočeského kraje byla naše škola na pěkném 6. místě.

Mgr. Jitka Kendiková

POZVÁNKA NA VÝSTAVY

Zveme Vás na **farní úřad CÍRKVE ČESKOSLOVENSKÉ HUSITSKÉ**, ulice 5. května 513, kde se bude ve dnech

20. - 26. června konat výstava

Iveta Dandová - VÝROBKY Z OROBINCE
Martina Vlastová - KERAMIKA

Přijďte na slavnostní zahájení v pondělí 20. 6. v 17 hodin, při kterém se můžete setkat s oběma výtvarnicemi a dozvědět se něco více nejen o tom, jak jejich výrobky vznikají. Výstava bude otevřena denně od 14 do 17 hodin.

Kateřina Pechancová

v Muzeu Bakovska

můžete **do konce června** zhlédnout výstavu

o životě a díle bakovského rodáka
Ing. MILÍČE BLAHOUTA CSc.,
uznávaného přírodovědce a fotografa.

Muzeum je otevřeno o víkendy od 10 do 12 a od 14 do 16 hodin.

Magdalena Bulířová

FESTIVAL FOLKLÓRNÍCH SOUBORŮ V BÍLÉ HLINĚ

V sobotu dne 28. 5. 2005 od 15. 00 hodin se v Bílé Hlině konal již III. ročník Festivalu folklorních souborů. V průběhu odpoledne měli návštěvníci festivalu možnost zhlédnout vystoupení 6 tanečních souborů. Milým hostem byl lužickosrbský soubor z obce Wudwor z Německa. Dále vystoupily soubory Dykyta z Přerova nad Labem, Šafrán z Jablonce nad Nisou, Furiant z Malé Bělé a 2 dětské soubory - Dupák z Doks a Kominíček z Malé Bělé. Kromě tanečních vystoupení byly na programu také ukázky různých řemesel a prodej řemeslných výrobků, např. včelařství, bylinné přípravky, tradiční keramika a výšivky. Pozvání pořadatelů přijala i jedna z našich nejnámějších perníkářek paní Jindřiška Dvořáková z Křenku, která všechny okouzila nejen svými výrobky - krásnými perníčky, ale také svou osobností. V průběhu odpoledne se na hřišti v Bílé Hlině představila asi stovka účinkujících. Přes opravdu úmorné vedro a slunce podali vynikající výkony, které zhlédlo cca 200 návštěvníků. Po skončení oficiální části programu pak následovala lidová veselice za dopro-

vodu skupiny Phoenix.

A pro některé program nekončil ani další den. Část Lužických Srbů totiž u nás zůstávala do neděle, přenocovala v rodinách v Bílé Hlině a v Klášteře Hradišti n. Jizerou. Nový člen obce baráčnické Lukáš Nedvěd s rodiči pro všechny připravil vynikající oběd v nádherném prostředí zámečku na Radechově a poté jsme se všichni zúčastnili mše v kostele v Dolní Krupě. V odpoledních hodinách jsme se s našimi hosty rozloučili. Na závěr musím poděkovat všem, kteří pomohli s přípravami III. ročníku festivalu. Velký dík patří Středočeskému kraji, bez jehož finančního příspěví by se festival nemohl uskutečnit, hlavně Jaromíru Jermářovi, krajskému zastupiteli a hlavnímu organizátorovi. Děkuji také obci baráčnické za finanční pomoc, za zapůjčení krojů a tetičkám za aktivní účast na organizaci. I přes menší organizační nedostatky věřím, že návštěvníci i účastníci festivalu byli spokojeni a těší se spolu s námi na příští ročník.

Šárka Bencová, Bílá Hlina

VÝLET NA BROUMOVSKO

V sobotu 21. května jsme se probudili do slunečného dne, který nás provázel až do večera. Úderem sedmé hodiny jsme vyjeli na dlouhou cestu do skal. V Malé Bělé a Horkách jsme přibrali další účastníky a plně obsazený autobus směřoval do Broumovska. Jely s námi i děti, které celou trasu zvládly dokonale. Po deváté hodině jsme vystoupili na první zastávce v Adršpašských skalách, kde jsme všichni zdolali

pohodlnou procházku s prohlídkou skal. Provázel nás vtipný pán průvodce, který nás oslovil již při výstupu z autobusu. Po zakoupení vstupenek se nám ukázal jako Krakonoš. Cestou jsme vyslechli poutavý výklad ještě zpestřený několika vtipy. Zavolali jsme si o spuštění Velkého vodopádu. Zde jsme se rozdělili. My, zdatnější, jsme vystoupili po sedmdesáti schodech k jezírku. I zde jsme měli štěstí na výřečného a vtipného lodivoda, který nás provedl kolem vodníka, ruky utopence a havajských ostrovů. Po vystoupení v přístavu jsme se vraceli k autobusu kolem krásného romantického jezírka. V Broumově jsme měli přestávku na občerstvení a prohlídku města. Zde jsme si prohlédli klášter a viděli i mumie. Odtud jsme jeli směrem k Broumovským stěnám. I tady bylo co k vidění. Kaple ve tvaru hvězdy na samém okraji skalního masivu, stylová restaurace k odpočinku i občerstvení a krásné rozhledy po okolních horách. Ti zdatnější se vydali dál do skal, po hřebeni masivu a červené značce k vyhlídce na Supí skále, kolem vyhlídky - Skalní divadlo. Tato cesta byla po skaliskách, kde většina brzy odpadla. Ti nejvytrvalejší na vyhlídce měli opět krásný rozhled na okolí, je odtud vidět i Praděd. Pod vyhlídkou je pěkný koutek k posezení a načerpání nových sil. Odtud dolů do Kovářovy rokle a jeskyně Kovárna. Na zpáteční cestě nás čekal namáhavý výstup k autobusu. Moc děkuji p. Žákovi za pomoc ke zdolání tohoto výstupu. Zde byli s námi i dva nejmladší účastníci (4,5 letý Jindříšek a 7 letý Vojtišek). Ti tento namáhavý úsek prošli bez problému. Domů jsme se vraceli bohatí o nové zážitky a spokojení.

Jiřina Kůlová

POSTŘEHY Z VERNISÁŽE

Dcera Ing. Milíče Blahouty - Ing. D. Mlejnová a PhDr. J. Šmatlák (synovec) na vernisáži bakovské výstavy.

Květnové Bakovsko vzpomnělo nedožítých pětasedmdesátin bakovského rodáka **Ing. Milíče Blahouty, CSc.** Následně 9. června byla otevřena v Muzeu Bakovska výstava jeho fotografií.

Zúčastnil jsem se vernisáže, dokonce jsem na ní veřejně promluvil - přednesl jsem pozdravnou vzpomínku od člena rodiny

Blahoutů. Na otevření výstavy přišla spousta lidí, těch, kteří si Ing. Blahouta pamatovali z dob svého mládí, ale i lidí zcela mladých, které přivedla zřejmě zvědavost. I když připustím svou zaujatost, která je legitimní z důvodu mého příbuzenského vztahu k rodině Blahoutů, přesto nemohu smlčet kromě vděčnosti i obdivu a uznání bakovskému městskému úřadu za péči, kterou věnuje rozvoji místní kultury a osvěty a historii města.

Rodina Blahoutů k ní v minulosti nemálo přispěla: Antonín Blahout (1889 - 1970) jako místní duchovní a učitel, jeho žena Věra Blahoutová, rozená Netáhlíková (1903 - 1978), jako dlouholetá učitelka místní základní školy a členka pěveckého sboru. Jejich syn Milíč (1930 - 1978) pak jméno Blahout nesmazatelně vepsal o kousek dále, do historie Tatranského národního parku jako vynikající zoolog a fotograf. A právě výběr z jeho pozoruhodného a vynikajícího fotografického díla je

těžištěm a magnetem zmíněné výstavy; doplňuje ji kolekce "blahoutovských" rodinných momentek.

O uspořádání výstavy se zasloužila paní Magdalena Bulířová z MěÚ a PhDr. Vladimír Bednář. Při její realizaci byli nápomocni pí Hana Friedrichová a pan ing. Vladimír Černý. Věřím, že bakovská veřejnost tuto kulturní akci hojně navštíví a ocení dílo a zásluhy nevšední osobnosti, jakou Ing. Milíč Blahout bezesporu byl.

PhDr. Josef Šmatlák

STAROČESKÉ MÁJE NA MALÉ BĚLÉ

Naposledy se konaly před sedmi lety. A tak jsme plni očekávání a nadějí do toho 21. května šli po letech znovu. Nevím, jestli je sedmička nešťastné číslo, ale bývá to obvykle naopak.

Několik dnů před touto akcí jsme rozdali po vsi pozvánky a očekávali reakci místních obyvatel. A představte si, že až na pár výjimek, žádná nebyla. Domnívali jsme se, že pokud se konají máje po takové době a mívaly velký ohlas, že to bude podobné. Dnes už není možné vzít krojované děti, i dospělé a kapelu s nástroji a provést je po celé vesnici, dům od domu. To bychom museli máje slavit dva dny. A tak jsme chtěli, aby se případní zájemci o návštěvu v jejich stavení sami přihlásili. Obzvláště tam, kde mají svobodná děvčata. Vždyť by to měla být čest pro tu rodinu, že jim na dvůr přijde skoro padesátiletý krojovaný průvod, přít'uknou si sklenkou vína, zatancují si a hudba zahraje oblíbenou písničku. Na oplátku pak domácí pohostí "návštěvu".... Ale to si myslím asi jenom já. A možná pár našich příznivců. A tím jsme vděční, že nás nepotopili.

A tak jsme viděli, že tudy cesta nevede. V pátek navečer jsme nařezali májky a rozvezli je tam, kde jsou svobodná děvčata. Májek bylo rozvezeno 20. A víte, kolik jich bylo v sobotu v poledne ozdobených...? Představte si, že "rovných" šest. A k tomu přibýlo ještě 6 domů našich příznivců. Na konečné - na místním plácku, kde se pak konal hodinový taneční program, to také nevypadalo na žádnou zvláštní účast. Ale přece jenom, tam se místní trochu polepšili. Takže, i Vám díky, že jste nenechali Kominíček, Furiant a sprátenelý Šafrán vystupovat jen tak pro sebe navzájem.

Večer na taneční zábavě to vypadalo hodně podobně, ale věřte nám, že to už nás tolik nemrzelo. My se totiž dokážeme bavit i v malém počtu. Skvělý Difur Band nás po vyčerpávajícím odpolední (pro obě strany) provedl teplým večerem až do ranních hodin. Díky Vám, pánové, za ten výkon, jakož i panu Bucharovi, Hammerovi a Matoušovi, kteří tak spolu s pány Šimůnkem a Korelem odehráli nakonec vydařeně sobotní odpoledne.

Díky Vám všem, kdo jste do těch malobělských májů šli s námi.

A pro ty ostatní: **Za rok oslaví obec baráčníků na Malé Bělé 80 let od svého založení**, má cenu toto výročí slavit na domovské půdě?!!!

Monika Čapková

JEŠTĚ JEDNOU MALOBĚLSKÉ STAROČESKÉ MÁJE

To nejdůležitější, co potřebujete pro to, aby se Vám dlouho chystaná akce povedla, je v prvé řadě počasí, obzvláště pak, když tuto akci pořádáte venku. Pak je počasí spolu s dobrou náladou tím nejpodstatnějším artiklem. A těch se nám naštěstí dostávalo plno.

Už v pátek v předvečer, kdy jsme připravovali velkou májku a řezali malé májky, se do nás opíralo příjemné sluníčko.

To pak v sobotu dopoledne, kdy se májka stavěla, ještě přidalo na síle a ukázalo nám, že s ním na odpoledne rozhodně můžeme počítat. Ve 14 hodin se sešlo 42 krojovaných lidiček dospělých i dětí na Malé Bělé u mlýna. Zde už byla vzorně připravena se svými nástroji naše oblíbená hudba, pánové: Buchar, Hammer, Matouš, Korel a Šimůnek. A jako vždy dobře naladěni. Určitě i díky Vám, pánové, jsme to odpoledne pěkně přežili a hlavně prožili.

Obešli jsme 12 stavení, kde na nás v teplém odpolední čekalo malé občerstvení. Koláčky, chlebičky a podobné mlsy jsme zapíjeli, jak už bývá zvykem, vínem a nebo kořalkou. Moc jsme ale těmto nápojům nedali, neboť teplo by z nás za chvíli udělalo nepohyblivé bytosti. A tak jsme rádi vzali za vděk i limonádami a pivem. To, abychom mohli také zpívat!

"Konečnou" jsme měli na místním plácku, kde se do poslední chvíle před našim příchodem hrál fotbalový turnaj. Byly zde od rána připraveny židle pro diváky, ale ti se stejně nejradyji schovali do stínu vrby, která stojí v pozadí. A tak když došlo na vystoupení Kominíčku, Šafrána a Furiantu, trochu to vypadalo, jako by se nás diváci báli. Oni seděli v pozadí pod vrbou a my tančili uprostřed hřiště. Ale zase na nás bylo alespoň odevšad dobře vidět. V pauzách mezi vystoupeními jsme zvolili krále a královnu májů, a to jak v dětské, tak dospělé kategorii. Ti byli dekorováni: slavnostními věnečky - dámy a kotilióny - pánové.

Poté už došlo na kácení máje, za kterou bychom rádi poděkovali Lesům České republiky - Rečkov, panu Janečkovi. Moc se nám povedla a byli jsme na ni náležitě pyšní. Až nás mrzelo, že se musela plna krásy a zeleně skáčet k zemi. Ale tak už to bývá. Je to přece záměr této akce. Předtím však ještě malá královna vylosovala šťastného výherce bidla. A tím se stala rodina Holdova. I u nich jsme byli to sváteční odpoledne na "návštěvě", a tak jsme byli rádi, že se bidlo dostalo do správných rukou.

Večer jsme se pak už v uvolněnější atmosféře sešli v sále restaurace Jizera v Nové Vsi, kde jsme, jak má být zvykem, zakončili staročeské máje májovou zábavou. K tanci, těm unavenějším z odpoledne k poslechu, hrála skupina Difur Band. Domů jsme přišli ve tři ráno. Nevím, jak ostatní, ale my s docela dobrým pocitem.

Díky za spolupráci Vám všem.

Furianti

VTELENSKÁ DECHPARÁDA

Po teplé sobotě 28. května přišla ještě teplejší neděle 29. května. To odpoledne jsme pro změnu absolvovali v krojích v Jizerním Vtelně v parku zámku Stránov.

Zde se sešly dechové orchestry, aby vzdaly hold českým písničkám. V pauzách mezi střídáním kapel se pak na prostranství před pódiem představil náš soubor Furiant. Mnoho diváků jsme během odpoledne potěšili třemi tanečními vstupy, které obsahovaly kolem patnácti tanců. A to jak z doby našich začátků, tak ty nejnovější, které v "repertoáru" máme. Naše kroje, tentokrát kyjovské, pěkně ladily s pány ve vestách a dechovými nástroji. V hledišti sedělo i mnoho našich tetiček a sousedů. Nejen z Dobrovice, kterých přijelo z našeho okresu asi nejvíc, ale nechyběli ani sousedé Benešovi z Hrdlořež, kterým bychom my - Furianti, rádi poděkovali za to, že tak poctivě navštěvují nejen naše akce, ale i ty, kde vystupujeme. Je to od nich moc milé a my jsme vždy moc potěšeni jejich přítomností a potleskem.

A když už jsme u těch baráčníků... Představte si, že jsme rozdávali i podpisy na naše nové "vizitky" nejen Mladoboleslavákům a Středočechům, ale také dokonce baráčníkům z Písku. Ti přijeli podpořit jihočeskou kapelu Babouci, která se v Jizerním Vtelně představila ještě s dalšími orchestry: Dobrovankou, Bělským dechovým orchestrem, který vede soused Hašlar, a samozřejmě pořádající Krajkou.

Ve stínu stromů nám všem, at' těm starším, tak i mladým, bylo fajn. Pohodové nedělní odpoledne, plné krásných českých písniček a poznání nově otevřeného zámku Stránov, který jsme si samozřejmě při té příležitosti také prohlédli, uběhlo k naší spokojenosti jako voda.

Monika Čapková

DĚTSKÝ VÝLET

Jako každoročně, tak i letos jsme uspořádali výlet pro děti. Ten býval obvykle určen široké veřejnosti, ale po zkušenostech z minulých let ho v poslední době připravujeme především pro děti, které navštěvují dětský folklórní kroužek - Kominíček. Ale i tak se nám podařilo přilákat několik zájemců, kteří do kroužku nechodí, neboť jejich maminky vědí, že s námi si užijí spoustu legrace a poznají nová místa. A protože na tyto výlety jezdíme už několik let, je těžké vybrat trasu, kterou jsme ještě nešli a byla jak časově, tak finančně dostupná všem. Během těch několika let jsme již poznali: Sedmihorky, Turnov, Trosky, Hrubou Skálu, Valdštejn, Klokočské skály, okolí Liběchova, Kokořínsko, Kopicův statek a mnoho dalších míst. Tentokrát jsme tedy v deštivém sobotním ránu vyrázili do Mladějova, odkud pak naše kroky vedly do Prachovských skal a do Jinolic. Naše "výprava" čítala dohromady 34 osob, jak dětí, tak dospělých. Během dne jsme posilili naše nohy o 15 kilometrů a naše mozky obohatili o pěkné zážitky z cesty. Ta byla nejen poučná, poznávací, ale i veselá a soutěživá. Ve vlaku jsme vyplňovali test, cestou pak hráli různé hry o sladkosti. Ráno jsme vyrázili po šesté hodině a "domů" dorazili kolem osmé večer. Slovo domů je v uvozovkách proto, že přímo domů nikdo nešel. Měli jsme totiž připravený další program. Od vlaku, který nás dovezl zpět do Bakova, jsme nabrali všichni směr Malá Bělá - Česká beseda (bývalá Jednota), kde jsme měli již od pátku nachystané spací pytle, lehátka, karimatky.... Každý si připravil "ležení". Přitom jsme si trochu odpočinuli. To proto, že naše cestování ještě nebylo u konce.

Pokračovali jsme s našim putováním za zážitky na Jeřáb - tam, co se páli čarodějnice. Zde byl již připraven oheň a opékali jsme pak buřty a hráli další zajímavé hry. A protože se už začínalo stmívat, kolem desáté hodiny večerní jsme se vypravili do svých "pelíšků". Aby cesta nebyla až moc nudná, splnili jsme si i jeden táborový úkol, a to stezku odvahy. Některá strašidla byla vskutku děsivá, ale převládala ta, která moc hrůzy nebudila, spíše pomohla "rozdýchát" vyplašení z těch "hrůzostrašných".

Přibližně v jedenáct hodin jsme zakončili putování po krásách naší vlasti pěknou pohádkou na dobrou noc. V neděli ráno si nás maminky vyzvedly. Byly rády, že nás mají zase v náručí v pořádku a zdravé. A my byli rádi, že jsme prožili fajn den. Na cestu domů jsme ještě dostali za odvahu a vůbec za dobré chování fixy.

Furiant a Kominíček

Utíká to, už je zase červen a rok se nám láme. Je to ale také měsíc zkoušení ve škole, neboť vysvědčení se nám blíží, je to měsíc, který si děti přejí mít už za sebou a těší se na prázdniny. Co jim asi přinesou, co jim přinese nový školní rok? Nejen na to jsem se chtěla zeptat žáka deváté třídy **Ondřeje Valentý**.

Asi se teď ptáte, proč zrovna Ondřeje, když byt' Bakovák navštěvuje školu v Mladé Boleslavi, a navíc tu máme devátáků v naší škole 35. Ano, máme. Ale žádný z nich nemá tak zvláštní koníčka, a tím je pro něj mimo hru na klavír **hra na kostelní varhany**.

Dovol mi, Ondřeji, představit tě našim čtenářům. Víš o tobě, že bydlíš s rodiči v Bakově nad Jizerou v rodinném domě v Pražské ulici. Pocházejí tví rodiče z Bakova?

Ne, ani jeden z rodičů. Mamka se, stejně jako já, narodila a žila v Praze. Táta pochází z nedaleké vesnice.

Prozradila jsem na tebe, že chodíš do deváté třídy. Proč ale v Mladé Boleslavi?

Od 3. třídy tam navštěvuji školu s rozšířenou výukou jazyků. Takže od 3. třídy se učím německy a od 6. anglicky.

Naši občané (zvláště ti, kteří pravidelně navštěvují kostel sv. Bartoloměje) mohou slyšet, jak každou neděli rozezvuchíš kostelní varhany i skladbami J. I. Linky a určitě se rádi zaposlouchají do hudby dalších starých mistrů.

Já tedy doufám, že se opravdu rádi zaposlouchají. Když hraji při mších, snažím se pokaždé zahrát nějakou skladbu, která je spíše koncertní záležitostí. Musím dodat, že se mi to vždy podařilo. Na mších přece jenom spíš než staří mistři zazníávají duchovní písně. Ty jsou často velmi staré, ale najdou se mezi nimi i novější (Ordinarium od Petra Ebena).

Kdo tě k hudbě přivedl, kdy jsi začal hrát na klavír?

Kdo mě přivedl k hudbě nebudu raději říkat, protože to vlastně ani nevím. Ale svým způsobem to bude zásluha celé rodiny.

Kdy jsi začal hrát na klavír?

Začal jsem hrát (pod řádným vedením) před čtyřmi lety. V té době jsem se dostal do třídy paní učitelky Aleny Dlouhé, která mě trpělivě vyučuje dodnes.

Kdy a kde jsi poprvé zasedl na varhany?

První varhany, ze kterých jsem se pokoušel vyloudit zvuky, byly ty v kostele sv. Bartoloměje zde v Bakově před necelými dvěma lety. Mimořádně od té doby se našťásti už častěji používáním rozehrály.

Kde se učíš hru na varhany? Kdo tě učí?

Varhanní hře se učím v mladoboleslavské ZUŠ u Zdeňky Nečesané. Ona sama studuje varhany na pražské konzervatoři. Učí hlavně hru na akordeon a já jsem její jediný žák - varhaník.

Co tě na této hudbě přitahuje?

Bude to nejspíš síla zvuku, jakého bych s klavírem těžko dosáhl. Je také úžasné, jak široké spektrum síly zvuku varhan mají - od plného zvuku, kdy téměř praskají ušní bubínky, po úplně slabounké zpívání. Dále se mi líbí i možnost měnit barvy tónů pomocí rejstříků a také hra nohama.

Které autory hraješ nejraději, kdo je tvůj oblíbenec?

Mým největším oblíbencem je samozřejmě Jiří Ignác Linek, jehož odkaz se snažím co nejvíce ctít a prosazovat. Dále mám samozřejmě rád hudbu Johanna S. Bacha a dalších skladatelů. Obecně pro mě ale platí, že " čím starší, tím lepší ". Někdy si ovšem také rád poslechnu i soudobou tvorbu, například již zmíněného P. Ebena.

Hrál jsi i na jiných varhanách než bakovských?

Samozřejmě. K těm bakovským ale počítám i varhany v kostele sv. Barbory. Kromě nich jsem hrál na varhany v Sobotce, v Mladé Boleslavi, Kosmonosích, ale hlavně v pražských kostelích. Dohromady jich bylo (k dnešnímu dni) celkem 14.

Na slavnostním večeru na "radnici" k 60. výročí ukončení II. světové války jsem tě viděla doprovázet na klavír Lucii Navrátilovou, která moc hezky zpívá. Vystupovali jste ještě někde spolu?

Vystupovali spolu jsme už i dvakrát v DPS, dále na besídkách u pí Dlouhé a Studničné, občas při mších, ale hlavně jsme měli nedávno koncert v pražském kostele sv. Jana Nepomuckého - tam jsem hrál pochopitelně na varhany.

Co říkají tví spolužáci na tvého koníčka?

Popravdě neříkají nic. Prostě to berou jako všechny ostatní koníčky.

Letos končíš základní školu, kam budou tvé kroky po prázdninách směřovat?

V dubnu jsem byl přijat na mladoboleslavské gymnázium. Tudiž mám na čtyři roky "kroky nasměrované".

To jsi mě překvapil, myslela jsem, že jsi nasměrovaný na konzervatoř?

Kdybych měl potřebnou klavírní techniku, byl bych už rád konzervaristou. Během studií budu dojíždět občas do Prahy na hodiny klavíru k jisté profesorce a za čtyři roky bych se pokusil na konzervatoř dostat.

Máš i jiné koníčky kromě varhan? Co děláš rád ve volném čase?

Kromě varhan mi spousta času zabere i klavír. Pokouším se také pěstovat akvarijní ryby. Jinak žádné závažnější hobby nemám. Ono to koneckonců i docela stačí.

Jak a kde strávíš prázdniny?

Část strávím doma. Ale hlavně se těším, že budu mít spousta času na objeovávání nových varhan, na které si budu moct i zahrát.

Tak si je hezky užij, děkuji ti za povídání a věřím, že za pár let proslavíš Bakov, třeba i skladbami J. I. Linky jako slavný varhaník, protože těch skutečně u nás mnoho není, zvláště pak tak mladých, jako jsi ty. Držíme ti palce!

Jaroslava Čermáková

PRVNÍ POMOC

Minulý měsíc jsme vynechali z nedostatku místa naši rubriku o zdraví, ale dnes se k ní opět vracíme, tentokrát na téma "první pomoc".

Jedná se o souhrn úkonů vedoucích k záchraně postiženého. Mezi hlavní cíle první pomoci patří záchrana života, zabránění zhoršení zdravotního stavu a urychlení procesu uzdravení. Nejdůležitějšími prioritami je zajištění tří základních životních funkcí. Je nezbytné zprůchodnit a udržet dýchací cesty, dýchání je v případě potřeby nutné obnovit a udržovat umělým dýcháním, je nezbytné obnovit a udržet krevní oběh nepřímou srdeční masáží a zastavením krvácení.

Důležitým pravidlem je nastat se sám postiženým, když se pokoušíte o záchranu druhého. Nejdříve se zabývejte těmi, kdo jsou vážně poraněni.

Základní vyšetření životních funkcí

vyšetření dýchání - při dýchání se do plic dostává vzduch, který obsahuje kyslík a je z těla vylučován nepotřebný oxid uhličitý jako nepotřebný produkt. Normální počet dechů je 16/min.

Postup vyšetření:

- 1) klekněte si vedle postiženého, přiložte ucho k jeho ústům a pozorujte hrudník
- 2) pokud zraněný dýchá, uvidíte dýchací pohyby, uslyšíte dech a pocítíte závan vzduchu ve své tváři
- 3) když postižený nedýchá, musíte uvolnit a vyčistit dýchací cesty, a pokud je nutné zahájit dýchání z úst do úst

Vyšetření krevního oběhu

Krev se skládá z tekutiny zvané plazma a krevních buněk. Srdce ji vytlačuje tepnami do všech částí těla, zpět se vrací žilami. Rozvádí kyslík z plic, výživné látky vstřebané z potravy a odvádí odpadové produkty. Při srdečním stahu se šíří tepnami tlaková vlna - TEP. Když je tep nehmátný, je činnost srdce zastavena, když je rychlý a slabý, může být pacient v šoku. Normální tep je pravidelný a silný. Postup vyšetření:

- 1) bříšky třech prstů zhodnoťte tep na velkých tepnách (ne palcem!)

Zhodnocení stavu vědomí

Vědomí můžeme definovat jako schopnost uvědomování si věcí z okolního prostředí, vlastních vzpomínek a moci jednat dle své vůle. Bezvědomím nazýváme stav útlumu vědomí a bdělosti různé intenzity. Je vždy výrazem vážného stavu!

Orientační hodnocení bezvědomí:

- 1) somnolence - reakce na slovní podnět je zachován, spolupráce se zachráncem je minimální
- 2) sopor - nemocný nereaguje na slovní podnět, probuditelný algickým podnětem (štipnutí)
- 3) kóma - nemocný nereaguje ani na algický (bolestivý) podnět.

David Matoušek

100 LET TRENČÍNSKÝCH BARÁČNÍKŮ

dokončení z minulého čísla

V Trenčíně nejsou podmínky pro pořádání akcí, neboť nájemné za sál je vysoké, navíc sál se nedá vytopit. Jiné místnosti nejsou k pronajmutí. Výroční valné hromady se musí v letech 1995 - 1998 konat v zasedací síni u kina v Bakově, kam pro značnou vzdálenost přicházelo stále méně sousedů. Ve spolku bylo v roce 2000 organizováno už jen 52 členů s věkovým průměrem 73 let. Rychtář František Šlechta se pro nemoc chce vzdát funkce rychtáře. Dokonce na valné hromadě, konané v listopadu téhož roku v restauraci U Ledvinů v Trenčíně, je konšelstvem navrženo uvažovat o ukončení činnosti. Přítomná zástupkyně župy sousedka Gabrta v emotivní řeči rozmluvila návrh na ukončení činnosti spolku, zvláště když dobře pracují berní a obě gratulantky. Delegátka sousední bakovské obce Jaroslava Sasáková poukázala na možnost porušení slibu, který dali při loňských volbách zvolení činovníci, že budou řádně vykonávat své funkce po dobu volebního období dvou let. Rozhodující slovo měl však soused Josef Bednář, který apeloval na členstvo, aby se obec ještě udržela v činnosti, neboť lehké je bořit, ale těžší obnovovat. Veřejně nabídl rychtáři pomocnou ruku, že mu pomůže při návštěvách župy a při jiných činnostech. Jeho vystoupení vyvolalo všeobecný souhlas, soused Bednář byl vzat do slibu a bylo všemi rozhodnuto pokračovat i nadále v činnosti. Konšelské schůze se přesunuly z bytu u Kameníků do domku Bohumily Stejskalové. Na podzim v roce 2001 se konala v hostinci Na Rychtě valná hromada, na které bylo zvoleno nové

konšelstvo v čele s rychtářem **Josefem Bednářem** (obr. nahoře). Pantatínkem byl zvolen František Šlechta, paňmaminkou Věra Dittrichová, místorychtářkou Truda Baitlová, (později její funkci přejala Vlasta Hašlarová), syndičkou **Lubislava Bednářová** (obr. nahoře), berní Věra Brožová, vzdělavatelem a kronikářem Dr. Vladimír Bednář, pečovatelkou o vývěsní skříňku Zdeňka Švehlová, šafářem Josef Hašlar, praporečnickem Gustav Bajer a slídily účtů Hana Kameníková a Marie Tvrzníková. V konšelstvu zasedají dále Jitka Brunclíková a Jindra Hašlarová. Do nově ustanovené funkce švandymistra byl získán a zvolen Miroslav Dittrich, pod jehož režii jsou pořádány každoročně čtyři zábavné besedy spojené s oslavou jubilantů v příslušném čtvrtletí. Akce jsou konány v sále Rychty za velké účasti

členů, kterým členky konšelstva vždy připraví vlastnoručně upečené koláče, bábovky apod. Za zemřelého Františka Šlechtu byl do funkce pantatínka zjara roku 2004 zvolen Zdeněk Flanderka. Počet členů se opět v roce 2003 zvýšil na 70 sousedů a tetiček. Zdejší obec v témž roce dokonce vyhrála župní soutěž v náboru nových členů. Přesto se stále nedostává zájemců o činnost ve spolku z řad střední a mladé generace. Konšelé zasedají pravidelně v bytě švandymistra M. Dittricha každý měsíc. Jejich velkým přáním je zarazit úbytek členů, zajistit pravidelný chod organizace a vytvořit podmínky pro další existenci baráčnického spolku v naší obci i v příštích desetiletích.

Nechť ušlechtilá baráčnická idea žije ještě dlouhá léta v pospolitosti trenčínské obce!

- ař

BARÁČNICKÁ PÍSEŇ

*Na rychtě naši rádi se máme
milo je tu posedět
a ze zpráv se dovědět,
že tu práci svou dobře děláme
a na konci roku druhým rozdáme*

*Přičin se každý, co síla je tvá,
aby lid náš lépe žil,
z celé duše utužil
pouta bratrská ve své otičíně
láskou k vlasti, národu a svoji rodině.*

Refrén:

*Baráčník, ten má vždy jen jeden cíl
pomoci druhým ze všech svých sil.
Za vlast svou krásnou Bohu děkuje,
jazyk český a národní zvyky nade všechno miluje.*

RYCHTÁŘI

1.	Cerman Jan	1904 - 1907
		1911 - 1912
2.	Stránský Antonín	1907 - 1908
3.	Kaňka Josef	1908 - 1910
4.	Odnoha Josef	1910 - 1911
5.	Bavor Josef	1912 - 1958
6.	Kočí Josef	1958 - 1975
7.	Šembera Antonín	1975 - 1976
8.	Zellerová Antonie	1976 - 1993
9.	Šlechta František	1994 - 2001
10.	Bednář Josef	2001 - dosud

120 LET BAKOVSKÉHO SOKOLA

Neúspěchy rakouské státní politiky v padesátých letech 19. století přivedly po válečných porážkách v Piemontu pád nenáviděného Bachova absolutismu. Krátce poté je císař nucen vydat Říjnový diplom, jakousi předzvěst ústavy, který svou liberálností vytvořil podmínky k prudkému rozmachu českého národního života v nastupujících šedesátých letech. Představitelé českého národa, podnikatelé, statkáři, bankéři, inteligence se chápou příležitosti a využívá radostného vzduchu národního optimismu k prosazení svých rezortních a národních zájmů proti německému kapitálu, který v českých zemích převládal. Následně vydaná Únorová ústava z roku 1862 potvrdila svobodu spolčovací a shromažďovací i svobodu slova a tisku. Po létech těžké policejní persekuce dochází v Praze a podle jejího vzoru v dalších českých městech

k zakládání českých vlasteneckých spolků, různých hospodářských a kulturních institucí i politických stran. V hojně míře jsou vydávány české noviny a časopisy.

V tomto období byl ustaven v Praze zpěvácký spolek Hlahol. Palacký zakládá Svatobor a dr. Miroslav Tyrš spolu s Jindřichem Fügnerem a dr. Rudolfem Thurn - Taxisem, našim krajanem z Niměřic na Mladoboleslavsku, tělocvičný spolek Sokol. Ideály sokolství zapustily kořeny brzy i v dalších českých městech. Mladoboleslavský starosta JUDr. Mattuš, zanícený vlastenec, se ujímá úkolu a záhy zakládá tělocvičnou jednotu Sokol i ve svém městě. V té době i Mnichovohradišští si pospíšili a zakládají též Sokol ve svém bydlišti.

V Bakově bylo dlouho mrtvo. Ani pokrokové snahy zdejšího učitele Josefa Tondra nemohly prolomit silný kru-

ný, který svíral zdejší poměry zavedené podle starých rakouských pořádků. Zvláště purkmistr Herbst s několika radními pečlivě sřežili, aby ani píď pokroku nevstoupila do bakovských ulic. Ve městě ještě v polovině šedesátých let nebyl ustanoven žádný kulturní spolek. Aktivní bylo pouze Literátské bratrstvo při zdejším kostele a divadelní ochotníci, kteří však nebyli dosud organizováni v žádném spolku. Velkou nadějí pro rozvoj bakovské kultury bylo založení zpěváckého spolku Slavoj v roce 1867. V té době už v městě nevládně purkmistr Herbst se svými nohsledy, nýbrž nové osvícené vedení v čele s purkmistrem Hálou, bývalým trenčínským mlynářem. Slibný rozvoj města však zastavil krutý a nenasytný požár v září 1869, který zničil dvě třetiny všech jeho domů. Městečko, které v té době nemělo ani dva tisíce obyvatel, se po několika

letech z hrozivých ran přece jen vzpamatovalo. Je založena Občanská záložna, Svatováclavský spolek, Divadelní spolek Tyl, Spolek dobrovolných hasičů, Spolek vojenských veteránů, Měšánská beseda aj.

Osmdesátá léta zaznamenávají vlnu zvýšeného podnikání, která s sebou přinesla očekávanou hospodářskou konjunkturu, jež zlepšila životní podmínky obyvatelstva, zvláště dělnictva. Do sokolských jednot, v nichž dosud převládali členové z vyšších, často měšánských vrstev, kteří byli ekonomicky zabezpečeni a mohli přispívat na materiální zajištění sokolské činnosti, přicházejí i nemajetní (dělníci, studenti), kteří tak rozhojňují tělocvičnou činnost a podílejí se na vlasteneckém životě spolku. I v menších městečkách se vytvořily podmínky k organizačnímu zajištění sokolských ideálů. *pokrač. na str. 8*

120 LET BAKOVSKÉHO SOKOLA

pokrač. ze str. 7

Po vzoru Mladé Boleslavi, Mnichova Hradiště a Turnova je v oce 1884 založen Sokol v Benátkách a o rok později i v Bakově a v nedalekých Podlázkách.

Je až s podivem, jak vlastenecky a kulturně žije Bakov v osmdesátých letech. Ač počtem malé městečko, vládne v něm cílý život. Pro občany bylo ctí zastávat vedoucí funkce v místních spolcích. Stávalo se, že někteří činovníci pracovali a byli aktivní i v několika spolkových výborech, jako městský tajemník J.L. Koloc, učitel Vojtěch Horčíčka či Augustin Fibiger, purkmistr a zdejší kovář. Právě mezi těmito funkcionáři se zrodila myšlenka na založení Sokola. Dne 14. června 1885 byl v Bakově zvolen přípravný výbor ve složení Jan Černý, Augustin Koloc, J. L. Koloc, Vojtěch Horčíčka a František Havlíček, kteří připravili na 28. června ustavující valnou hromadu, která schválila sta-

novy i výbor. Prvním starostou byl zvolen Josef Ladislav Koloc, jednatelem František Oberding a pokladníkem František Tajbner. Při svém založení měl bakovský Sokol 57 členů, kteří s ochotou a nadšením připravili na 18. října téhož roku své první veřejné vystoupení. Následujícího roku už v řadách zdejšího sokolstva uzrála myšlenka ke zřízení vlastní tělocvičny. Proto bylo ve výboru Sokola usneseno založit stavební fond na její výstavbu. V roce 1887 vstupují i bakovští sokolové do právě ustanovené Pojizerské župy Fügnerovy se sídlem Mladé Boleslavi. Tím se činnost zdejšího Sokola dostává na vyšší organizační základy. V prvních letech od svého založení cvičili bakovští sokolové velmi málo. Jejich hlavní činnost spočívala v pořádání výletů do nedalekého okolí za účasti místní hudby, v organizaci věnečků, plesů a večírků, ale také přednášek a besed.

(pokračování příště) - úř

KARATE - HISTORIE A SOUČASNOST

ČÁST ŠESTÁ: KUNG - FU

Tento název vznikl vlastně omylem, v čínštině znamená "něco umět". Správnějším názvem pro bojové umění, které zpopularizoval především tragicky zesnulý Bruce Lee, je Čuan - fa nebo Wu - šu.

Nesprávný název Kung - fu se však natolik vžil, že už jej v zájmu dorozumění rezignovaně používají i sami Číňané.

Toto umění má v Číně obrovskou tradici. Existovalo již za dob taoistického náboženství před příchodem buddhismu a mělo svá specifika.

Na rozdíl od karate, které vzniklo na malém ostrově během zhruba deseti generací, vznikalo Čuan - fa na nedozírné rozloze ve velmi rozmanitých podmínkách po dobu tisíců let. Zahnuje tedy všechny představitelné i nepředstavitelné techniky boje beze zbraní i se zbraní.

Platí zásada: kolik mistrů, tolik stylů. Je zde obtížné jakékoli škatulkování, přesto lze v zásadě říci, že hornaté oblasti severní Číny ovládali spíše lovci, zvyklí dlouhým pochodem i běhům, a vyvinuly se zde tedy skvělé techniky nohou, vysoké kopy a výskoky. Naopak lodníci z jihu logicky preferovali boj rukama, neboť prostor džuncky nedával mnoho příležitostí excelovat nohama.

Styly lze také rozdělit na tvrdé a měkké, přičemž styly měkké představují zřejmě nejvyšší a Evropanům jen svízelně osvojitelnou

cestu boje. Příkladem je Tai - či - chuan, "ocelová pěst v sametové rukavici". Zdánlivě měkké, vláčné a nepochopitelně pomalé pohyby v sobě skrývají strašlivou účinnost. Existuje ještě skupina stylů vysloveně absurdních, které však lze také označit za téměř geniální. Je to např. opilecký styl, vycházející z předpokladu, že bojovník reaguje automaticky správně na běžnou bojovou situaci, zatímco proti opilci nemá navcvičenou správnou obranu.

Mistr opileckého stylu napodobuje nejisté potácení pijáka, zdánlivě ztrácí rovnováhu, naráží do okolních předmětů a padá. Ze všech poloh však je schopen zasazovat ohromivě přesné, rychlé a hlavně nečekané údery všemi částmi těla. Principem je vyřadit ostražitost a navcvičené bojové reflexy soupeře.

Tajné spolky "Čínských boxerů" významně zasáhly i do politického života při povstání boxerů r. 1900, které sice bylo poraženo, ale dodnes je symbolem čínské národní hrdosti.

Příště část sedmá: Okinawa

Autoři článku jsou trenéři Karate Kobu Bakov nad Jizerou a Karate Kobu MB. www.karatekobu.com

Tréninky:

úterý a čtvrtek 17. 00-19. 00 tělocvična ŽŠ Bakov, neděle 16. 00-19. 00 sokolovna Bakov.

Z BAKOVSKÉHO SPORTU

CO SE DĚJE V TJ SOKOL

Po úspěchu loňské první Akademie jsme se rozhodli navázat na tuto začínající tradici a uspořádat **2. Akademii TJ Sokol Bakov n. J.** 18. 5. se v sokolovně sešli malí i větší sportovci, aby ukázali svým rodičům, prarodičům a kamarádům, co se za poslední rok naučili. Představily se 3 oddíly, které pracují s dětmi. Akademii zahájili naši nejmenší, kteří cvičí se svými maminkami pod vedením Mgr. Věry Stránské. Všichni diváci se mohli přesvědčit, že tahle mrňata trefí nejen ke své mamince, ale umí spoustu her a říkad, které doprovází samozřejmě pohybem.

O druhé vystoupení se postaraly holčičky z oddílu sportovní gymnastiky, které trénuje Ing. Věra Bednářová s pomocí několika maminek. Malé gymnastky ukázaly přeskok přes kozu, gymnastickou sestavu a rokenrolovou sestavu navcvičenou Evou Honcovou. Závěrem vystoupily cvičenky oddílu moderní gymnastiky, se kterými aerobickou sestavu navcvičila

Ivona Janovská. Děvčata sklídila velký potlesk a skutečně bylo čemu tleskat.

Na sobotu 4. 6. byly všechny děti zvány na **Dětský den**, který se konal už poněkolkáté na hřišti u sokolovny. Bohužel nám letos nepřálo počasí a po celou dobu pršelo. To ovšem vůbec nevadilo téměř 150 dětem v pláštěnkách a rodičům s deštníky.

Na děti čekalo 19 netradičních soutěží, při kterých se házelo, skákalo, běhalo, šplhalo, cvrnkalo, ... V cíli na soutěžící čekalo překvapení - mohli si své získané body vyměnit za odměnu.

Chtěla bych všem organizátorům moc poděkovat za pomoc při realizaci dětského dne. Odměnou za promáčené oblečení nám bylo nejenom jednotné tričko, ale hlavně rozzářené oči spokojených dětí. A proto to děláme.

Mgr. Jitka Brychtová, starostka TJ Sokol okol

JAZYKOVÝ KOUTEK

MĚLNÍK

- jedná se o středočeské město nad soutokem Vltavy a Labe, leží na jižním okraji Dokeské pahorkatiny

- původní slovanské hradiště se nazývalo "Pšov" (ze staročeského "pše-pšenice") a bylo střediskem známého kmene Pšovů, jehož poslední kníže Slavibor prodal svou dceru Ludmilu za Bořivoje, knížete kmene Čechů

- na návrší nad řekou byl koncem 10. století postaven přemyslovský hrad, který dostal společně s podhradím jméno Mělník (okolo roku 990 -"civitas Melnic")

- pojmenování města vzniklo pravděpodobně z názvu kopce, který je složen z bělavé opuky (ze staročeského přídavného jména "mělný" ve významu sypký, bělavý jako křída, a přidáním zpodstatňující přípony -ik)

Mgr. Marta Masopustová

ÚSPĚCHY ŠKOLNÍHO SPORTOVNÍHO KLUBU

ATLETICKÝ ČTYŘBOJ MLADŠÍ KATEGORIE

Mladá Boleslav - pátek 6. 5. 2005

Květen patří tradičně atletickým závodům. Probíhají soutěže v atletickém čtyřboji o Pohár rozhlasu. Výsledky starších žáků a žákyň ve čtyřboji byly zveřejněny v minulém čísle. Zbývá dodat, že chlapci obsadili 12. místo z 19 škol, dívky 9. místo z 18 škol. Nedařilo se ani mladším chlapcům, kteří závodili v pátek 6. 5. a skončili 14. z 19 škol. Pochvalu pak zaslouží mladší dívky, které obsadily 7. místo z 18 škol za tyto výkony:

	<i>body</i>	<i>60 metrů</i>	<i>dálka</i>	<i>míčček</i>	<i>600 metrů</i>
Simona Vaničková	1408	9, 0	380	40, 67	2:23, 9
Veronika Doležalová	1365	8, 9	387	32, 73	2:22, 8
Anna Švejdarová	1106	9, 4	348	25, 59	2:19, 7
Iva Paulusová	1096	9, 7	331	42, 12	2:30, 8
Veronika Bušová	975	9, 5	342	26, 68	2:31, 0

POHÁR ROZHLASU V ATLETICE

úterý 10. 5. a pátek 13. 5. 2005

Poháru rozhlasu v atletice se v Mladé Boleslavi zúčastnilo i 35 bakovských závodníků s těmito výkony:

Mladší žákyně

60 m:

Simona Vaničková 8, 7 (1. místo),
Veronika Doležalová 9, 0,
Anna Švejdarová 9, 3,

dálka:

Anna Švejdarová 356,
Sabina Pospíšilová 356,
Veronika Bušová 326,

výška:

Veronika Bušová 115,
Lenka Reslová 110,

míčček:

Iva Paulusová 43, 80 (1. místo),
Monika Beranová 42, 30 (2. místo),
Simona Vaničková 42, 10 (3. místo),

600 m:

Blanka Paulusová 2:13, 5,
Veronika Doležalová 2:18, 8,
Iva Paulusová 2:22, 4,

štafeta 4 x 60 m 35, 2.

Starší žákyně

60 m:

Monika Beranová 9, 1,
Iva Paulusová 9, 5,
Andrea Zimová 10, 0,

dálka:

Anna Švejdarová 371,
Lenka Reslová 355,
Sabina Pospíšilová 338,

výška:

Monika Turková 125,
Veronika Bušová 120,

koule:

Lucie Mráková 772,
Iva Chumlenová 725,
Iva Paulusová 513,

800 m:

Kristýna Cecavová 2:38, 5 (1. místo),
Blanka Paulusová 2. 59, 4,
Lucie Navrátilová vzdala,

štafeta 4 x 60 m: 35, 2.

Mladší žáci

60 m:

Milan Mlynka 8, 6,
Ondřej Frelich 9, 3,
David Nagy 9, 4,

dálka:

Jan Tymich 336,
David Nagy 331,

výška:

Michal Melich 125,
Jan Tymich 115,

míčček:

Petr Matohlina 46, 00,
Milan Mlynka 45, 54,

1000 m:

Michal Melich 3:24, 0,
Ondřej Frelich 3:38, 0,

štafeta 4 x 60 m: 36, 2.

Starší žáci

60 m:

Tomáš Ďuračka 8, 0,
Jiří Kroupa 8, 1,
Milan Mlynka 8, 7,

dálka:

Luboš Prinz 522 (6. místo),
Milan Mlynka 458,
Jiří Kroupa 435,

výška:

Jaroslav Velický 145,
Tomáš Ďuračka 125,

koule:

Pavel Jansta 987,
Jaroslav Velický 910,

1500 m:

Luboš Prinz 5:04, 8,
Milan Janeček vzdal,

štafeta 4 x 60 m: 31, 4.

V každé disciplíně startovalo přibližně 50 závodníků škol okresu Mladá Boleslav. Přední umístění našich jsou označena v závorce za výkonem.

Mgr. Luboš Brodský

JAK NA POŘADNOU RYBU

Návod:

- nacytat alespoň 10 žízal (pozor na úraz elektrickým proudem),
- nakoupit různé návnady, minimálně za 200 Kč,
- vzít si v práci dovolenou, cestovat za rybami tak 50 - 200 km,
- možná pak chytíme nějakou tu čudlu.

Skutečnost:

- sebrat doma skrojek včerejšího chleba, část možno použít jako svačinu u vody,
 - procházkou dojíti asi 700m na koupaliště Bakov nad Jizerou,
 - po chvíli odejít s tímto úlovkem - amur bílý - délka 105 cm, váha 10, 5 kg.
- Způsob lovu: položená.

Návnada: kůrka chleba, vlasec 0, 28, doba boje s rybou 40 minut.

Datum úlovku: 14. 5. 2005 - 6:00 hod.

Rybář: **Juřic Zdeněk.**

Jaroslav Bavor

ÚSPĚŠNÍ ŠACHISTÉ

Sokol Bakov se 14. 5. zúčastnil finále Českého poháru pěti členných družstev v rapidšachu ve Znojmě. Ve velmi silné konkurenci 41 týmů, za které nastoupila téměř kompletní naše špička včetně velmistřů, se mu jako 28. nasazenému podařil husarský kousek a skončil přes smolná poslední 2 kola na 16. místě! Hrál se na 7 kol a zvítězila favorizovaná Mahrla Praha před druhým Bausetem Pardubice a třetím Sokolem Vyšehrad, všichni z naší nejvyšší soutěže - Extraligy. V hodnocení jednotlivců podali solid-

ní výkon Záhorbanský a Rigo (3.+4. šachovnice, oba 4 body ze 7 možných), průměrný Richter a Duráň (5.+1., 3 a 2 body). Jako hvězda zazářil Pavel Mudra, který byl na své 2. šachovnici ziskem 5,5 bodu čtvrtý a v celkovém hodnocení všech 205 hráčů čtrnáctý, když porazil i mezinárodního velmistra!!!

Jaroslav Záhorbanský

BAKOVÁCI PÁTÍ V KRAJI!

MINIKOPANÁ MC DONALDS - 5. MÍSTO V KRAJI!

Chlapci 4. a 5. ročníků výborně reprezentovali školu v minikopané, kdy skončili v okrskovém kole (hráno v Bakově) na druhém místě a postoupili do okresního finále do Mladé Boleslavi. Toto finále následně vyhráli a postoupili do **kola krajského, kde obsadili 5. místo.** Krajské finále se hrálo také v Mladé Boleslavi 3. 6. 2005.

Mgr. Luboš Brodský

LITOMĚŘICKÝ KALICH

Na taneční soutěži LITOMĚŘICKÝ KALICH (29. 05. 2005) vybojovali dvě první místa členové TK RYTMUS Bakov nad Jizerou.

V hlavní soutěži třídy B ve standardních tancích zvítězil pár Pavel Mareš - Michaela Ročejdlová a v kategorii mladších juniorů třídy C v tancích latinsko-amerických si odvezl pohár vítězů pár Adam Smotlacha - Anna Tobiášová.

Jiří Štěgl, TK Rytmus

MANIKŮRA A MODELÁŽ NEHTŮ

STANISLAVA OBERMAJEROVÁ

Japonská manikúra P-shine, klasická manikúra, modeláž nehtů gelovou a acrylovou technikou, lakování a zdobení nehtů, masáž rukou, parafínový zábal

Po – Út, Čt – Pá - Studio Efekt MB – Slovanka
St - Kadeřnictví Malá Bělá
Tel: 731/163195

ŽALUZIE

- MONTÁŽ VŠECH DRUHŮ
- opravy, prodej náhradních dílů
LÁTKOVÉ ROLETY

SÍTĚ PROTI HMYZU - do všech typů oken

SÍTĚ DO BALKONOVÝCH DVEŘÍ

ZAMĚŘENÍ A KONZULTACE ZDARMA

MIROSLAV SMUTNÝ, Žižkova 111, Bakov n. Jiz.

☎ :326 782 960 📞 :723 269 561

LÉTO = DVOLENÁ + PRÁZDNINY

Vrhněte se po hlavě
do víru odpočinku a relaxace!

Přejeme Vám krásnou dovolenou,

plnou

slunce,

klidu

a pohody.

Dětem super prázdniny.

Redakční rada a zaměstnanci MěÚ Bakov n. J.

H&P podlahy

KONZULTACE A ZAMĚŘENÍ ZDARMA

Staroměstské nám. 18, 293 01 Mladá Boleslav

po - pá 8.30 - 17.00

tel./fax: 326 722 065 mobil: 608 560 041

VESTAVĚNÉ SKŘÍNĚ NA MÍRU

- dokonalé řešení úložného prostoru

- zrcadlové výplně

- široký výběr doplňků

DŘEVĚNÉ A LAMINÁTOVÉ PLOVOUCÍ PODLAHY

- velký výběr z více než 40 druhů
- úpravy povrchů

- záruka na materiál 10 - 15 let
- bezkonkurenční záruka na práci - 3 roky

PROVIDENT
FINANCIAL

Máte nečekané
výdaje?
Volejte Provident!

800 148 148

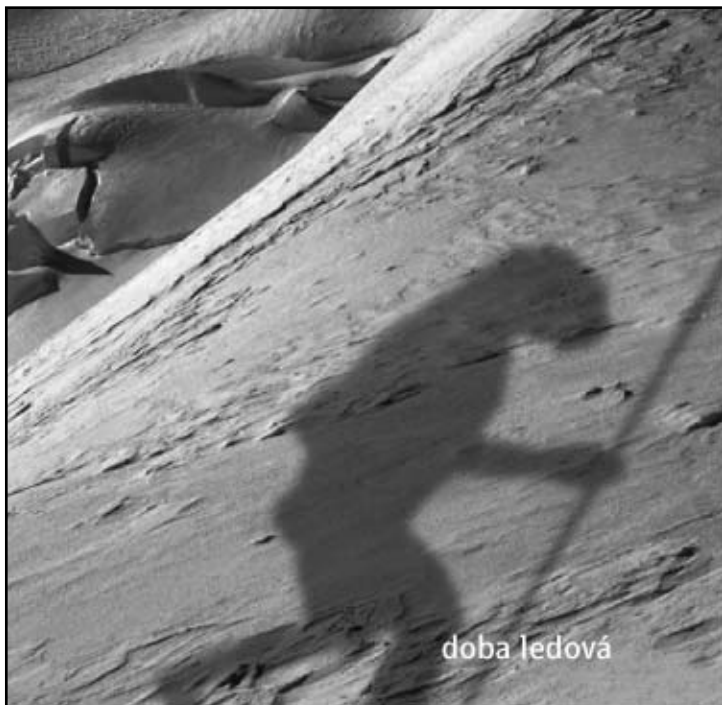
Peníze na ruku ● Jednoduše ● Rychle ● Kdykoli

BAKOVSKO: registrováno na Ministerstvu kultury ČR pod č. E 13365. Vydává Městský úřad Bakov nad Jizerou, Mírové náměstí 208, 294 01 Bakov nad Jizerou, IČO: 00237418, tel.: 326 781 500, fax: 326 781 207, info@bakovnj.cz.

Redakční rada: Šéfredaktor - Magdalena Bulířová, redaktori: Jaroslava Čermáková, Marie Tulková, Mgr. Marta Masopustová, Mgr. Zdeňka Dlasková, PhDr. Vladimír Bednář.

Grafická úprava: Magdalena Bulířová. Tisk: Tiskárna Čistá.

Vychází jako měsíčník v nákladu 1600 ks, zdarma, dne 22.6.2005. Příští vydání 12.8.2005, uzávěrka příspěvků 2.8.2005.

doba ledová

doba dřevěná

... a život je snadnější

doba uhelná

doba plynová

Vytápění

zemní plyn

Připojte se právě teď!

sleva 22 %

Středočeská plynárenská pro Vás připravila speciální nabídku na odběr zemního plynu. Všem novým zákazníkům z kategorie domácnosti - otop, kteří zahájí odběr zemního plynu do 30. 9. 2005, poskytneme slevu 22 % na zemní plyn odebraný v roce 2005! Neváhejte a zažádejte si o připojení právě teď!

Více informací získáte na bezplatné zákaznické lince 800 100 828, v zákaznických kancelářích, u svého obchodního zástupce nebo na www.rwe-stp.cz.